

Слободянюк Н.О.,

к.е.н., доцент,

доцент кафедри фінансів та банківської справи,
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського

МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Анотація. Проаналізовано динаміку і структуру капітальних вкладень за видами промислової діяльності протягом 2010-2015 рр. Узагальнено стан і проблеми інвестиційної діяльності у добувній промисловості, металургії, машинобудуванні, хімічній і легкій промисловості. Визначено загальні і спеціальні пріоритети інвестиційних стратегій галузей промисловості та механізмів їх реалізації. Розроблено пропозиції з формування інфраструктури інвестиційно-інноваційного промислового розвитку національної економіки.

Ключові слова: механізми, інвестиційні стратегії, реалізація, розвиток, інноваційний, промисловість, галузі.

Постановка проблеми. Формування та підтримка високого рівня виробничого потенціалу промисловості, яка забезпечує базис функціонування та розвитку реального сектора економіки, потребує системного впливу на нього з боку держави та значних обсягів інвестиційних ресурсів [1]. Усупереч світовій практиці, де високі темпи освоєння інвестицій є підґрунтям процесів економічного зростання, в Україні фізична та моральна застарілість виробничих фондів у промисловості ставить національну економіку перед об'єктивною необхідністю активізації інвестиційної діяльності. Виникає необхідність поліпшення технологій промислового виробництва на основі зростання інвестицій в інновації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інвестиційного забезпечення розвитку галузей промисловості знаходяться у центрі уваги багатьох учених. Семенюк О. М. стверджує, що впровадження інноваційних процесів на промислових підприємствах супроводжується зміною певних визначених складових їх функціонування [2, с. 141]. Дунською А. Р. запропоновано концептуальну схему формування інноваційної стратегії промислового підприємства [3]. Деділовою Т. В. рекомендовано проводити оцінку ефективності інноваційної стратегії з урахуванням значної залежності перспективного розвитку підприємства від наявного інноваційного потенціалу та попередніх результатів діяльності, базуючись на головних засадах оцінки результатів інноваційної діяльності промислових підприємств (виробничих, інвестиційних, фінансових, екологічних, соціальних тощо) [4, с. 7]. На думку Оксенюка Т. М. одним із пріоритетних напрямів діяльності вітчизняного промислового сектору в контексті забезпечення його стратегічного розвитку на сьогодні має стати побудова ефективних механізмів інвестування у формування і використання людського капіталу [5, с. 23]. Високо оцінюючи науковий доробок указаних авторів, слід визнати відсутність у дослідженнях системного підходу до розробки механізмів реалізації інвестиційних стратегій у галузях промисловості.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Недостатньо дослідженими залишаються питання розробки загальних інвестиційних стратегій для промисловості і спеціальних – для окремих галузей із врахуванням їх ролі в національній економіці: стратегічні галузі (енергетика, машинобудування), інфраструктурні (транспорт, постачання), такі, що задовольняють споживчий попит (сільське господарство, харчова промисловість, легка промисловість).

Мета статті. Головною метою цієї роботи є визначення загальних і спеціальних пріоритетів інвестиційних стратегій галузей промисловості та механізмів їх реалізації.

Виклад основного матеріалу. Пріоритетним об'єктом інвестування в усіх галузях національної економіки має стати впровадження енергоефективних і енергозберігаючих технологій, що дозволить створити синергетичний ефект в економіці [6, с. 203]. Для цього необхідно залучати кошти для проведення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт у сфері виробництва енергоносіїв із відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива, впровадження маловідходних і безвідходних технологій, використання вторинних ресурсів (у т. ч. за рахунок переробки відходів промислового і побутового походження), введення в дію нових потужностей з виробництва нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії.

Від стабільності вугільно-добувної промисловості залежать робота багатьох суміжних ланок національного господарства, а саме теплоенергетики, металургії, машинобудування та інших. Але на сучасному етапі вугільна промисловість виступає однією з найслабших складових економічної безпеки держави. Протягом 2010-2012 рр. обсяги інвестицій у добувну промисловість і розроблення кар'єрів зросли з 15261,1 млн. грн до 22293,5 млн. грн. на рік, а до кінця 2015 р. скоротилися до 18466,3 млн. грн., що супроводжувалося зменшенням їх частки у загальних капітальних вкладеннях із 27,55% до 21,07% (табл. 1) [7].

Разом із тим забезпечення сталого розвитку підприємств добувної промисловості пов'язано з розв'язанням певних протиріч, зумовлених низкою чинників природного характеру, зокрема [8, с. 107]: обмежений розмір запасів корисних копалин, постійне погіршення гірничо-геологічних та гірничотехнічних умов їх видобутку, яке проявляється у зростанні собівартості сировинної продукції. Протягом тривалого часу основу розвитку підприємств добувної промисловості склали екстенсивні чинники – дешева робоча сила та дешеві й доступні мінеральні ресурси.

Подолання технологічної відсталості виробничого процесу добувних підприємств можливе насамперед за умови запровадження інноваційних технологій видобутку корисних копалин, які широко використовуються в усьому світі, насамперед, комп-

Таблиця 1
Капітальні інвестиції за видами промислової діяльності за 2010-2015 роки

Галузі	млн. грн										Структура, %				
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2010	2011	2012	2013	2014	2015			
Промисловість	55384,4	78725,8	91598,4	97574,1	86242,0	87656,0	100	100	100	100	100	100			
Добувна промисловість і розроблення кар'єрів	15261,1	22097,7	22293,5	21624,8	20010,6	18466,3	27,55	28,07	24,34	22,16	23,20	21,07			
Переробна промисловість – виробництво:	30151,9	42161,3	42276,8	44717,9	42474,4	46219,1	54,44	53,55	46,15	45,83	49,25	52,73			
харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	8510,2	12061,5	13279,7	14941,3	13486,7	13548,5	15,37	15,32	14,50	15,31	15,64	15,46			
текстильне, виробництво одягу, шкіри, інших виробів	479,9	539,4	371,6	481,5	623,0	987,0	0,87	0,69	0,41	0,49	0,72	1,13			
виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність	1387,1	3596,4	2258,4	2433,9	2011,8	4031,1	2,50	4,57	2,47	2,49	2,33	4,60			
коксу та продуктів нафтоперероблення	1418,4	1602,5	1237,5	674,6	534,2	579,6	2,56	2,04	1,35	0,69	0,62	0,66			
хімічних речовин і хімічної продукції	2440,6	2767,7	3436,6	2653,6	2174,6	1679,7	4,41	3,52	3,75	2,72	2,52	1,92			
основних фармацевтичних продуктів і препаратів	565,7	802,5	824,2	1073,0	1413,2	1622,8	1,02	1,02	0,90	1,10	1,64	1,85			
гумових і пластмасових виробів, інші неметалевої мінеральної продукції	3801,7	4241,3	3790,0	4231,7	3989,0	3817,7	6,86	5,39	4,14	4,34	4,63	4,36			
металургійне, виробництво готових металевих виробів, крім машин та устаткування	6695,4	9787,0	9227,8	10875,0	11833,6	12470,0	12,09	12,43	10,07	11,15	13,72	14,23			
комп'ютерів, електронної та оптичної продукції	227,9	408,7	501,0	194,5	224,5	420,8	0,41	0,52	0,55	0,20	0,26	0,48			
електричного устаткування	663,5	632,7	673,4	1000,3	601,7	584,8	1,20	0,80	0,74	1,03	0,70	0,67			
інших машин та устаткування	1581,7	2162,2	2781,5	2132,1	2020,8	1945,4	2,86	2,75	3,04	2,19	2,34	2,22			
автотранспортних засобів	1680,2	2422,7	2815,4	3122,9	2627,7	3332,1	3,03	3,08	3,07	3,20	3,05	3,80			
інші види переробної промисловості	699,6	1136,7	1079,7	903,5	933,6	1199,6	1,26	1,44	1,18	0,93	1,08	1,37			
Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря	9279,9	13475,1	25381,8	29309,5	22895,0	21347,2	16,76	17,12	27,71	30,04	26,55	24,35			
Водопостачання; каналізація, поводження з відходами	691,5	991,7	1646,3	1921,9	862,0	1623,4	1,25	1,26	1,80	1,97	1,00	1,85			

Джерело: побудовано за даними [7]

лексної розробки родовищ. Її сутність полягає в тому, що поряд із видобутком основного виду корисної копалини (залізної та марганцевої руди) доцільним є видобуток супутніх корисних копалин (піску, щебеню, глини та ін.). Упровадження технологічних нововведень у виробничий процес добувних підприємств сприятиме оновленню, модернізації основних засобів та підвищенню конкурентоспроможності гірничорудної продукції як на світовому, так і на внутрішньому сировинних ринках.

Розвиток національної вугільної промисловості на інноваційній базі є одним з основних напрямів перетворення енергетичної галузі в сучасну економічно ефективну ланку національного господарства. За економічними, фінансовими, технічними та соціальними показниками вугільна промисловість перебуває у кризовому стані [9]. Це характеризується несталим вуглевидобутком, фізичним зношенням основних фондів, значним відставанням від передбачених проектами реконструкції та технічного переоснащення термінів введення потужностей. Шахтний фонд знаходиться у вкрай застарілому стані. Створення умов та забезпечення сталого розвитку національної вугільної промисловості на основі інноваційного розвитку дозволить зміцнити стабільність національної економіки в цілому.

Для досягнення кардинального відновлення фізично зношених і морально застарілих основних фондів, технічного переозброєння вугільної промисловості, реструктуризації шахтного фонду, необхідно розробити стратегічні напрямки інноваційної діяльності як на кожному підприємстві вугільної галузі, так і на рівні держави, а саме розробити інноваційну політику та інноваційну стратегію й створити науково-технічних передумови для комплексного техніко-технологічного оновлення вугільного виробництва.

Для реалізації стратегічних напрямів інноваційного розвитку вугільної галузі України в зазначених площинах необхідно побудувати досконалий механізм державної політики інноваційного розвитку. До складу цього механізму будуть входити економічні, адміністративні, фінансові механізми, методи законодавчо-нормативного регулювання та модель інноваційного розвитку.

Інноваційна діяльність у вугільній галузі має бути орієнтованою на формування економічних умов для розвитку вугледобувних підприємств; створення конкурентного вугільного ринку, покращання їх фінансового стану, докорінну зміну технічного рівня вугільного виробництва, оснащення підприємств технікою нового покоління з використанням новітніх технологій, спрямованих на виробництво високоякісної вугільної продукції, на використання в межах існуючих енерготехнологічних і вугільно-металургійних комплексів, а також і можливого експорту.

До 2014 р. основною експорто-орієнтованою галуззю національної економіки була металургія [10, с. 96]. Протягом 2010-2015 рр. обсяги інвестування в неї зросли із 6695,4 млн. грн. до 11833,6 млн. грн., а частка в структурі капітальних вкладень – із 12,09% до 14,23%. Інвестиційними стратегіями металургійної промисловості є стимулювання впровадження екологічно безпечних технологій виробництва, забезпечення гармонізації вітчизняних екологічних стандартів з європейськими, що дозволить знизити тиск металургійних підприємств на навколишнє природне середовище відповідно до зобов'язань, взятих Україною при підписанні Угоди про асоціацію з ЄС. Через необхідність урахування світових тенденцій інтеграційних процесів і корпоративності управління актуальною є проблема формування гірничо-металургійних холдингів [11, с. 295]. Кон-

центрація капіталу і виробництва супроводжується інтеграцією великого числа юридичних осіб, які вирішують єдині завдання на інноваційній основі.

Машинобудування - один з найважливіших видів економічної діяльності, який, на жаль, не отримує відповідного інвестиційного забезпечення [12, с. 233]. Протягом 2010-2015 рр. капітальні вкладення у виробництво електричного устаткування скоротилися із 663,5 млн. грн. до 584,8 млн. грн., у виробництво інших машин та устаткування – зросли із 1581,7 до 1945,4 млн. грн., автотранспортних засобів – із 1680,2 млн. грн. до 3332,1 млн. грн., інші види переробної промисловості – із 699,6 млн. грн. до 1199,6 млн. грн. Питома вага інвестицій у машинобудування коливається на рівні 7-8%. Основні засоби підприємств галузі машинобудування перебувають на межі критичного стану й потребують невідкладних заходів, спрямованих на їх відновлення: фінансовий стан підприємств галузі є незадовільним; ринки збуту продукції звужуються і зазнають потужного впливу з боку неекономічних факторів, зокрема військово-політичної ситуації на сході України. Пріоритетами інвестиційної стратегії у машинобудуванні є модернізація виробничих потужностей на основі адаптації до вимог технічних регламентів, розроблених на базі відповідних директив ЄС, та гармонізованих європейських стандартів, що дозволить інтегрувати вітчизняне машинобудування у європейські ланцюги виробництва конкурентоспроможної продукції.

Якщо розглядати галузь вагонобудування, як підлазь машинобудування, то на даний час ринок залізничних перевезень зростає швидкими темпами і стабільний прогноз залежить від низки факторів: покращання логістичних технологій, конкуренція з іншими видами транспорту, розвиток інфраструктури й темпи росту економіки, оновлення рухомого складу [13, с. 251]. Ринок вантажних залізничних перевезень потребує створення інноваційних вагонів, які можуть надати імпульс розвитку операторського бізнесу.

Однією з найважливіших тенденцій розвитку хімічної та нафтохімічної промисловості у світі є перетворення галузі з постачальника сировини на повноцінного учасника ланцюгів доданої вартості при створенні продукції високотехнологічних виробництв інших галузей економіки - вдосконалених матеріалів, процесних інновацій для автомобілебудування, енергетики, харчової промисловості тощо. Це обумовлює нарощування виробництва в Україні продукції малотоннажної хімії як найперспективнішої підгалузі хімічного комплексу щодо забезпечення інноваційного розвитку;

Протягом 2010-2015 рр. обсяг інвестицій у виробництво хімічних речовин і хімічної продукції скоротився із 2440,6 млн. грн. до 1679,7 млн. грн., а їх частка у структурі капітальних вкладень – із 4,41% до 1,92%. Фінансування інвестицій у виробництво основних фармацевтичних продуктів і препаратів збільшилося із 565,7 млн. грн. до 1622,8 млн. грн., а питома вага – з 1,02% до 1,85%, у виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції – зросло з 3801,7 млн. грн. до 3817,7 млн. грн., що супроводжувалося скороченням питомої ваги із 6,86% до 4,36%.

Інвестиційною стратегією хімічної промисловості є екологізація виробництва, у тому числі за рахунок створення мало-відходних та безвідходних технологічних схем виробництва, за яких відходи основного виробництва переробляються на продукцію для задоволення потреб основного виробництва, а також є сировиною або напівфабрикатами для підприємств інших галузей. Технологічні цикли у безвідходних виробни-

цтвах організовані таким чином, що всі повітряні, газові або водні потоки, що містять забруднення, є ізольованими від навколишнього середовища, перебувають в замкнутих контурах, а при виході з них обов'язково проходять через спеціальні очисні пристрої.

Із досліджуваних галузей промисловості найменших обсяг інвестицій був спрямований у легку промисловість, протягом 2010-2015 рр. його обсяг зріс із 479,9 млн. грн. до 987,0 млн. грн., а їх частка у структурі капітальних вкладень – із 0,87% до 1,13%. Кризова ситуація в легкій промисловості, скорочення обсягів виробництва виявилися однією з причин кризи вітчизняного машинобудування для підгалузей легкої промисловості (швейної, трикотажної, взуттєвої і інших підгалузей) [14, с. 10]. Припинили існування окремі конструкторські бюро з розробки промислових швейних машин; ліквідовані експериментальні цехи, у яких створювалися дослідні і експериментальні зразки машин.

Світовий досвід, зокрема Китаю, інших розвинутих країн, переконує, що основним чинником високих темпів зростання обсягів виробництва у легкій промисловості є науково-технічний прогрес, оновлення технічної бази виробництва тощо [15, с. 27]. Збільшення частки країн, що розвиваються, у світовому текстильному виробництві примусило промислово розвинуті країни використовувати високоєфективне автоматизоване текстильне устаткування з метою зменшення трудозатрат, для закріплення своїх позицій в конкурентній боротьбі з країнами із дешевою робочою силою.

Нині співпраця вітчизняних підприємств легкої промисловості з іноземними компаніями відбувається переважно на умовах субконтрактування (у т. ч. з використанням толінгових схем). Переважна більшість швейних підприємств переробляє давальницьку сировину, таким чином, відбувається використання дешевої робочої сили без інвестування у модернізацію виробництва. Тому інвестиційними стратегіями у легкій промисловості України є перехід до створення спільних підприємств із відомими зарубіжними брендами [16, с. 214].

Таким чином, ефективний розвиток галузей промисловості України передбачає реалізацію загальних стратегій, пов'язаних із технічним переозброєнням і запровадженням енерго- та ресурсозберігаючих технологій, модернізації виробництва з метою поліпшення екологічного середовища, використання відходів виробництва як вторинної сировини; стимулювання всіх виробництв, продукція яких насичена сучасними досягненнями техніки, системами управління, інтелектуальним змістом; розширення випуску конкурентоспроможної продукції за якістю і ціною; освоєння нових світових ринків поставок продукції.

Основний акцент в інноваційно-інвестиційній стратегії національної економіки має бути зроблений на розвиток наукомістких, технологічних, високо конкурентних секторів промисловості України [17, с. 54]. При цьому винятково важлива роль належить державі, яка не тільки формує ці стратегії, але й погоджує їх із програмами соціально-економічного розвитку, реалізує конкретні заходи щодо створення умов для стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності та створює сприятливий інвестиційно-інноваційний клімат.

Формування інноваційної моделі розвитку промисловості неможлива без створення ефективно діючої інфраструктури підтримки інновацій [18, с. 18]. Має також бути побудована розгалужена мережа центрів, яка б здійснювала моніторинг інвестиційно-інноваційної діяльності, проводила заходи, спря-

мовані на виявлення та підтримку діяльності підприємців-новаторів, у тому числі шляхом рекламування їх успіхів та досягнень як в Україні, так і за її межами.

У провідній світовій практиці широкого визнання набула промислова політика розвитку, що базується на концепції кластерів, технологічних парків, яка надає можливість ефективно поєднувати інтереси інвесторів і потреби економіки як на національному, так і на регіональному рівнях, сприяє залученню іноземних інвестицій та активізації інноваційно-інвестиційної діяльності в національній господарській системі. Створення кластерів стимулюватиме комерціалізацію та впровадження інновацій у виробничі процеси промислових підприємств, що дасть змогу підвищити їхню інноваційну активність, сприятиме поєднанню інтелектуального та виробничого капіталів. При цьому важливо на законодавчому рівні закріпити розподіл прибутку між окремим дослідником, інститутом і посередниками, що сприяють комерціалізації.

Висновки і пропозиції. Основний науковий результат статті полягає у визначенні загальних і спеціальних пріоритетів інвестиційних стратегій галузей промисловості та механізмів їх реалізації. До спільних детермінант слід віднести: технічне переозброєння, запровадженням енерго- та ресурсозберігаючих технологій, розширення випуску конкурентоспроможної продукції за якістю і ціною; освоєння нових світових ринків поставок продукції. Специфічними пріоритетами інвестиційних стратегій окремих галузей промисловості є: у добувній – створення конкурентного вугільного ринку; у машинобудуванні – адаптація до вимог технічних регламентів та гармонізованих європейських стандартів; у металургії та хімічній промисловості – стимулювання впровадження екологічно безпечних технологій виробництва; у легкій промисловості – створення спільних підприємств із відомими зарубіжними брендами. Передумовою успішної реалізації вказаних стратегій є прийняття відповідних, узгоджених між собою державних, галузевих, регіональних програм, створення ефективно діючої інфраструктури підтримки інновацій у формі кластерів та технологічних парків.

Перспективами подальших досліджень є розробка рекомендацій із формування стратегій інвестиційного розвитку національної економіки відповідно до стандартів ЄС.

Література:

1. Кирику М. В. Державна стратегія управління інвестиційно-інноваційним розвитком підприємств залізничної галузі України [Електронний ресурс] / М. В. Кирику // Ефективна економіка. – 2013. – № 11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_11_103
2. Семенюк О. М. Необхідність формування інноваційної стратегії розвитку промислових підприємств / О. М. Семенюк // Економічний форум. – 2013. – № 3. – С. 139-144.
3. Дунська А. Р. Концептуальна схема формування інноваційної стратегії промислового підприємства [Електронний ресурс] / А. Р. Дунська // Економіка. Управління. Інновації. – 2011. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2011_2_16
4. Деділова Т. В. Показник інноваційності промислових підприємств України як сучасний інструмент стратегічного інноваційного менеджменту / Т. В. Деділова // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. – 2012. – № 1. – С. 5-8.
5. Оксенюк Т. М. Інвестиції в людський капітал як фактор стратегічного розвитку промислового підприємства / Т. М. Оксенюк // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2015. – № 4(2). – С. 21-24.
6. Сухоруков А. І. Активізація інвестиційно-інноваційної політики у промисловості-стратегічний пріоритет національних еко-

- номічних інтересів України / А. І. Сухоруков, О. В. Собкевич // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2015. – № 3. – С. 193-205.
7. Капітальні інвестиції за видами промислової діяльності за 2010-2015 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
  8. Мельник К. В. Інвестиційна стратегія підприємств добувної промисловості / К. В. Мельник // Формування ринкових відносин в Україні. – 2013. – № 6. – С. 104-109.
  9. Пшенична В. П. Стратегічні напрями інноваційного розвитку вугільної промисловості України [Електронний ресурс] / В. П. Пшенична // Ефективна економіка. – 2013. – № 11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_11_45
  10. Останкова Л. А. Концептуальні підходи до моделювання стратегії інвестиційного розвитку промислового підприємства / Л. А. Останкова, Н. Ю. Шевченко // Економіка промисловості. – 2009. – № 2. – С. 92-100.
  11. Колосок В. Особливості інвестиційного забезпечення стратегічного управління великих промислових підприємств / В. Колосок, Я. Ходова // Економічний аналіз. – 2012. – Т. 10(3). – С. 293-296.
  12. Городецька Т. Б. Розробка інноваційно-інвестиційної стратегії промислового підприємства на етапах його життєвого циклу / Т. Б. Городецька // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2013. – Вип. 1(1). – С. 231-235.
  13. Кравченко М. Аналіз та формування інноваційної стратегії конкурентоспроможного розвитку промислових підприємств на ринку / М. Кравченко, Н. Марченко // Збірник наукових праць Державного економіко-технологічного університету транспорту. Сер. : Економіка і управління. – 2016. – Вип. 35. – С. 246-255.
  14. Царенко О. В. Інвестиційні механізми реалізації цільової стратегії інноваційного розвитку легкої промисловості регіону / О. В. Царенко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 10. – С. 9-13.
  15. Сафонов Ю. М. Концептуальна стратегія державного регулювання інноваційного потенціалу сировинного комплексу текстильної промисловості України / Ю. М. Сафонов // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 5. – С. 25-29.
  16. Янковець Т. М. Класифікація інновацій з метою стратегічного управління підприємствами легкої промисловості / Т. М. Янковець // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. – 2009. – № 6. – С. 213-220.
  17. Алімов С. О. Реалізація стратегії макроекономічного регулювання інноваційно-інвестиційних можливостей національної промисловості / С. О. Алімов, Ю. В. Лимич // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – № 24. – С. 52-55.
  18. Порвін М. Ю. Державна стратегія інфраструктурного забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності промисловості / М. Ю. Порвін // Економіка та держава. – 2009. – № 9. – С. 17-19.

Слободянюк Н. А. Механізми реалізації інвестиційних стратегій розвитку отраслей промисленности України

Анотація. Проаналізована динаміка і структура капітальних вкладень по видам промислової діяльності в період 2010-2015 рр. Обобщено состояние и проблемы инвестиционной деятельности в добывающей промышленности, металлургии, машиностроении, химической и легкой промышленности. Определены общие и специальные приоритеты инвестиционных стратегий отраслей промышленности и механизмов их реализации. Разработаны предложения по формированию инфраструктуры инвестиционно-инновационного промышленного развития национальной экономики.

Ключевые слова: механизмы, инвестиционные стратегии, реализация, развитие, инновационное, промышленность, отрасли.

Slobodianiuk N.O. Mechanisms for the implementation of investment strategies for the development of industrial branches of Ukraine

Summary. The dynamics and structure of capital investments by types of industrial activity during the 2010-2015 are analysed. The status and problems of investment activity in the mining industry, metallurgy, machine building, chemical and light industries are summarized. The common priorities and specific investment strategies of industries and their implementation mechanisms are identified. The proposals for infrastructure investment and the formation of innovative industrial development of the national economy are grounded.

Keywords: mechanisms, investment strategy, implementation, development, innovation, industry, branch.